

РЕШЕНИЕ

№ 6723

гр. София, 07.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6744** по описа за **2023** година докладвано от съдия Лилия Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по повод касационна жалба от СДВР, чрез юрисконсулт А., срещу Решение №2758 от 12.06.2023г., постановено по НАХД № 3667/2023г. на СРС, НО, 108-ми състав, с което е отменен ЕФ, серия К 7039025, издаден от СДВР, с който на осн. чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.2, т.2 от ЗДвП на М. А. М. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50лв. за нарушение на чл.21, ал.2, вр. ал.1 от ЗДвП. Твърди се, че СРС не е изяснил фактическата обстановка, като е постановил съдебния си акт при допуснати процесуални пропуски и неправилно изведени изводи относно описанието на нарушението. Претендира юрисконсултско възнаграждение в полза на СДВР.

В проведеното съдебно заседание касаторът не се представлява. По делото са приложени писмени бележки по същество.

Ответникът по касация М. А. М. не се явява и не изпраща представител. По делото са приложени писмени бележки по същество.

Представителят на СГП заявява становище за неоснователност на касационната жалба.

Настоящият състав на АССГ намира подадената касационна жалба за допустима, като подадена в срок и от правнолегитимирано лице, при удостоверена представителна власт.

Разгледана по същество, жалбата се явява основателна.

За да постанови оспореното решение, СРС е извел следното:

На 28.02.2020г. в 12:48 часа по околоръстния път на [населено място] с посока на движение от бул. С. към АМ С. се движело МПС-Марка Лексус модел Р. с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на търговско дружество ОТП Лизинг ЕООД и с регистриран в регистрите на отдел ПП ползвател С. Т. К. ЕООД. Управител на последното дружество била С. М.. Автомобилът бил управляван от М. М.. До Магазин Х. макс горепосочената преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера и комуникации тип АRH СА: S1 с фабричен номер 11743С7 заснела цитираното МПС като отчела скоростта на движение, а именно 109км./ч при ограничение на скоростта от 90км./ч.,въведено с пътен знак В26. За позиционирането на системата за контрол на скоростта бил съставен протокол съгласно изискванията на чл.10 от Наредба №8121з-532/12.05.2015г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. След заснемането на автомобила бил изготвен снимков материал от техническото средство, била извършена справка в централна база КАТ по регистрационния номер на автомобила, бил установен собственика и регистрирания ползвател – търговското дружество с управител С. М.. Въз основа на горното бил издаден електронен фиш серия К№3433785, с който на законния представител на дружеството – ползвател на автомобила било наложено административно наказание глоба в размер на 50лв. След получаване на електронния фиш С. М. депозира декларация по чл.189, ал.5 от ЗДвП, в която посочва лицето, управлявало гореописания автомобил на посочените в него дата и час – М. А. М., като е депозирано и копие от свидетелството за управление на МПС на М. М. и контролния талон към него. Въз основа на тези данни бил издаден обжалвания пред въззивния съд ЕФ, серия К 7039025 за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, издаден от СДВР, с който на М. А. М. е наложено административно наказание глоба от 50 лева, на основание чл. 189, ал.4 във връзка с чл. 182, ал.2, т.2 от ЗДвП, за извършено нарушение на чл. 21, ал.2 във връзка с чл. 21, ал.1 от ЗДвП.

Съдът е отменил оспорения пред него ЕФ при следните съображения: Съдът приел, че при издаване на атакувания електронен фиш било допуснато съществено процесуално нарушение, което е довело до ограничаване правото на защита на М., което представлява основание за неговата отмяна. С електронния фиш лицето е санкционирано във връзка с извършване на следното нарушение, при направено във фиша описание, както следва: На 28.02.2020г. в 12.48 часа, в [населено място], околоръстен път с посока от бул. С. към АМ С. до магазин Х. М., ограничение на скоростта 90км./ч. за извън населено място, въведено с п.з. В-26, установено с АТСС АRH САМ S1 с МПС ЛЕКСУС Р. вид лек автомобил регистрационен номер С. е извършено нарушение за скорост, установено и заснето с автоматизирано техническо средство №11743с7, разрешена стойност на скоростта 90км./ч., установена стойност на скоростта 105км./ч. и превишена стойност на скоростта 15км./ч. Според СРС в обстоятелствената част на електронния фиш, съдържаща описание на извършеното нарушение е посочено, че заснетият автомобил е управляван с превишена скорост в [населено място], околоръстен път с посока от бул. С. към АМ С. и заснет до магазин Х. М., а малко по-надолу е описано, че ограничението на скоростта от 90км./ч. е било въведено с пътен знак В-26 в извън населено място и санкцията е наложена на основание чл.182, ал.4 вр. ал.2, т.2 от ЗДвП, предвиждаща наказание на водачи, които

превишават максималната скорост за движение извън населено място. Съдът приел, че устройството, с което е заснето и установено нарушението е в техническа исправност и съответно обозначено.

Приел, че фактическата обстановка е напълно и безпротиворечиво изяснена. Приел обаче, че в хода на процедурата е допуснато процесуално нарушение, изразяващо се в следното: В електронния фиш било записано, че нарушението е извършено в [населено място], но по-надолу във фиша било отразено, че е извършено в „извън населено място“, като съдът извел, че последното, дори и като израз, представлява вътрешно непреодолимо противоречие на словесно и цифрово описание на нарушението.

Така мотивиран, съдът отменил оспорения фиш и възложил разноски в размер от 300 лева за адвокатски хонорар в тежест на административнонаказващия орган.

Настоящият състав на АССГ намира решението за неправилно.

Не се споделят изводите на СРС по отношение на възприетото за налично процесуално нарушение, предвид следното:

Видно от оспорения електронен фиш, вкл. приложената преписка е, че лицето е установено, че управлява автомобила /точно и безпротиворечиво установен/ със скорост от 105 км/час. Словесното описание по отношение на мястото на извършване, възприето от съда като вътрешно противоречиво, гласи: в [населено място], Околовръстен път с посока от бул. С. към ам С. до магазин Х. макс. Ограничение на скоростта 90км./ч. за извън населено място, въведено с п.з.В-26. Последното е прието за нарушение на чл. 21,ал.2 във връзка с чл. 21, ал.1 от ЗДВП.

При така установеното, съдът приема тезата от касационната жалба, че липсва такова противоречие в описанието на мястото на нарушение, което да е довело до неяснота у наказаното лице относно мястото на извършване на нарушението.

Съгласно §6, т. 49 от ЗДВП, "Населено място" е застроена със сгради територия, при която началото и краят са обозначени със съответни пътни знаци. В процесния случай, мястото на установяване на нарушението е в населено място, както правилно е посочено в ЕФ. Посочването, че мястото е в [населено място], възприето от съда като съществено нарушение, следва от факта, че мястото е в рамките на Околовръстен път на [населено място], но обозначен с пътен знак В 26 с ограничение на скоростта 90км./ч. за извън населено място. В процесния случай безспорно и безпротиворечиво, видно от схема на организация на движението и пътни знаци на път СОП /Софийски околовръстен път/ в участъка с посока от бул. С. към АМ струма в района до магазин Х. М., предоставен снимков материал от автоматизираното техническо средство, се установява, че е бил налице знак В 26 с указана максимална скорост на движение, а именно 90 км/час, която е превишена с 15 км/час. В ЕФ коректно и подробно е описано точно мястото, на което е установено нарушението, което изключва нарушаването на правата на санкционираното лице, вменявайки му процесното нарушение. Отражена е посоката на движение на МПС, управлявано от ответника по касация, както и е конкретизирано мястото, в което е извършено нарушението, датата и часа на преминаване през участъка, в който е засечена превишената скорост. Когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна в тази, установена в ал.1 за населено място, извън населено място, автомагистрала или скоростен път, това се сигнализира с пътен знак /чл.21, ал.2 от ЗДВП/. За неизпълнение на забраната за превишаване на определената в закона или с пътен знак скорост, чл.182, ал.2, т.2 предвижда административно наказание

„глоба“, която за превишаване от 11 до 20 km/h е в размер на 50 лв. Т.е. при максимално разрешена скорост за движение 90км./ч., след като установената скорост на касатора е 105км./ч. след отчетен толеранс от 3 км.ч., т.е. е налице превишаване на скоростта от 11 до 20 км./ч., в който случай се налага глоба в посочения размер. Настоящата инстанция приема, че оспореният електронен фиш отговаря на посочените в чл.189, ал.4, изр. 2 от ЗДвП съдържание, като в него се съдържа посочената от законодателя информация. В съставения електронен фиш нарушението е описано по начин, даващ възможност на лицето да разбере повдигнатото му административно наказателно обвинение. Електронният фиш е издаден съобразно изискванията на Наредба №8121з-532 от 12.05.2015г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства. Съгласно §6, т.65 от ДР на ЗДвП автоматизирани технически средства и системи са както стационарните системи, прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган, така и мобилните технически средства, които могат да са прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушението в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес. При мобилните системи за видеоконтрол същественото обстоятелство след законодателните изменения е независимо от присъствието му при установяване на нарушението, контролният орган да не се намесва в работата на мобилното автоматизирано техническо средство, а само да го позиционира, включва и задава ограничението на скоростта, а след преустановяване на контрола да го изключва и демонтира. Предвид горното настоящият състав приема, че ответникът по касация е извършил нарушение на чл.21, ал.2 във връзка с ал.1 от ЗДвП, изразяващо се в неизпълнение на задължението при избиране на скоростта на движение да не превишава максимално допустимата скорост за движение на леки автомобили, въведена с пътен знак В 26.

Неоснователни са доводите на ответника по касация, че при издаването на електронния фиш са допуснати процесуални нарушения при издаването му, а именно че е изтекъл срокът по чл.34, ал.1 от ЗАНН за наказателно преследване от датата на извършване на нарушението 28.02.2020г. до датата на издаването на електронния фиш 11.02.2023г. Съгласно чл.34, ал.1 от ЗАНН не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. А съгласно ал.3 образуваното административнонаказателно производство се прекратява, ако не е издадено наказателно постановление в шестмесечен срок от съставяне на акта.

В случая обаче, административнонаказателното производство е започнало със съставянето на електронния фиш, което става автоматично при констатиране на нарушението, предвид характера и начина на неговото установяване с видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения. Електронният фиш се генерира автоматично при извършване на нарушението, т.е. с това се образува и административнонаказателно производство, след неговото издаване се образува административнонаказателно производство и същия подлежи единствено на връчване на нарушителя. Поради това и двете разпоредби на чл. 34 от ЗАНН не намират приложение в конкретния случай. Не са налице и предпоставките за приложение на института на абсолютната погасителна давност. Съгласно разпоредбата на чл. 81, ал. 3 от НК независимо от спирането или прекъсването на давността, наказателното

преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член. Цитираната разпоредба намира приложение и в производството по ЗАНН на основание чл. 11 от ЗАНН и с оглед т. 2 на Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на ВКС и ВАС. Съгласно цитираното Тълкувателно постановление разпоредбата на чл. 81, ал. 3 от НК следва да се прилага във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК или в случая абсолютната погасителна давност е 4 години и половина, считано от датата на довършване на деянието /чл. 80, ал. 3 НК вр. чл. 11 ЗАНН/. Препращането по чл. 11 ЗАНН е общо и важи за всички обстоятелства, които изключват административнонаказателната отговорност - и за тези по глава II НК, така и за тези по глава IX, в т.ч. за давността по чл. 79, ал. 1, т. 2 НК. С изтичането ѝ по закон се изключва и административнонаказателното преследване, и отговорността по чл. 6 ЗАНН, тъй като извън него същата не може да се осъществява. Тоест давността като обстоятелство, което погасява преследването на деeca и така юридически препятства административното му наказване, попада в обхвата на препращането по чл. 11 ЗАНН. В конкретния случай обаче не е изтекъл този период от 4 години и половина от датата на извършване на нарушението, което е на 28.02.2020 г.

По изложените съображения, оспореното решение следва да бъде отменено, като електронният фиш бъде потвърден като законосъобразен и правилен. При този изход на спора и с оглед направеното искане от касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същото за основателно. На основание чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 120лв, поради което съдът намира, че следва да се присъди такова в определения от закона минимум.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал.2 от АПК, съдът
РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №2758 от 12.06.2023г., постановено по НАХД № 3667/2023г. на СРС, НО, 108-ми състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло електронен фиш серия К №7039025 , издаден от СДВР, с който на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.2, т.2 от ЗДвП на М. А. М. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 50 лева за нарушение на чл.21, ал.2 вр. ал.1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА М. А. М. ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, отдел Пътна полиция юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ